

I

(Informacije)

SVET

Resolucija Sveta in predstavnikov vlad držav članic, ki so se sestali v okviru Sveta z dne 27. junija 2006 o Kodeksu ravnanja v zvezi z dokumentacijo za transferne cene za povezana podjetja v Evropski uniji (EU TPD)

(2006/C 176/01)

SVET EVROPSKE UNIJE IN PREDSTAVNIKI VLAD DRŽAV ČLANIC, KI SO SE SESTALI V OKVIRU SVETA,

OB UPOŠTEVANJU študije Evropske komisije z naslovom „Obdavčevanje pravnih oseb na notranjem trgu“⁽¹⁾,

OB UPOŠTEVANJU Komisije v njenem poročilu z dne 23. oktobra 2001 z naslovom „Za notranji trg brez ovir – Strategija za zagotavljanje konsolidirane davčne osnove za pravne osebe, ki delujejo v celotni EU“ za ustanovitev „Skupnega foruma EU za transferne cene“⁽²⁾,

OB UPOŠTEVANJU sklepov Sveta z dne 11. marca 2002, v katerih Svet pozdravlja ta korak, in ustanovitve Skupnega foruma EU za transferne cene, junija 2002,

OB UPOŠTEVANJU da notranji trg zajema območje brez meja, na katerem je zagotovljen prost pretok blaga, oseb, storitev in kapitala,

OB UPOŠTEVANJU da na notranjem trgu, ki ima značilnosti domačega trga, transakcije med povezanimi podjetji iz različnih držav članic ne smejo biti predmet manj ugodnih pogojev od tistih, ki se uporabljajo za transakcije, izvršene med povezanimi podjetji iz iste države članice,

OB UPOŠTEVANJU da je za ustrezno delovanje notranjega trga je izrednega pomena znižati stroške doseganja skladnosti v zvezi z dokumentacijo za transferne cene za povezana podjetja,

OB UPOŠTEVANJU da kodeks ravnanja iz te resolucije zagotavlja državam članicam in davkoplačevalcem dragocen instrument za izvajanje standardizirane in deloma centralizirane dokumentacije za transferne cene v Evropski uniji, z namenom

poenostavitve zahtev v zvezi z oblikovanjem transfernih cen za čezmejne dejavnosti,

OB UPOŠTEVANJU da sprejem standardizirane in deloma centralizirane dokumentacije za transferne cene v državah članicah za podporo oblikovanju transfernih cen na podlagi neodvisnih tržnih cen, lahko podjetjem pomaga bolje koristiti ugodnosti notranjega trga,

OB UPOŠTEVANJU da je dokumentacijo za transferne cene v Evropski uniji treba obravnavati v okviru Smernic OECD glede transfernih cen,

OB UPOŠTEVANJU da standardizirana in deloma centralizirana dokumentacija zahteva prožno izvajanje in mora prepoznati posebne okoliščine zadevnega podjetja,

OB UPOŠTEVANJU da se države članice lahko odločijo, da sploh ne bodo imele pravil glede dokumentacije za transferne cene ali da bodo zahtevale manj dokumentacije za transferne cene, kot je navedeno v tem kodeksu ravnanja iz te resolucije,

OB PRIZNAVANJU, da je skupni pristop k zahtevam v zvezi z dokumentacijo, ki se uporablja v celotni Evropski uniji, koristen tako za davkoplačevalce, predvsem v smislu zniževanja stroškov doseganja skladnosti in izpostavljenosti kaznim, povezanim z dokumentacijo, kot tudi za davčne uprave zaradi večje preglednosti in doslednosti,

OB POZDRAVLJANJU Sporočila Komisije z dne 7. novembra 2005⁽³⁾ o delu Skupnega foruma EU za transferne cene na področju obdavčevanja podjetij ter Kodeksu ravnanja glede dokumentacije za transferne cene za povezana podjetja v Evropski uniji,

⁽¹⁾ SEC (2001) 1681, 23.10. 2001.

⁽²⁾ KOM(2001) 582 konč. z dne 23.10.2001.

⁽³⁾ KOM(2005) 543 konč. z dne 7.11.2005.

OB POUČENJU, da je Kodeks ravnanja politični inštrument, ki ne vpliva na pravice in obveznosti držav članic ali posamezna področja pristojnosti držav članic in Skupnosti, ki izhajajo iz Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

OB PRIZNAVANJU, da izvajanje kodeksa ravnanja iz te resolucije ne sme ovirati rešitev na globalni ravni,

SPREJMEJO NASLEDNJI KODEKS RAVNANJA:

Kodeks ravnanja v zvezi z dokumentacijo za transferne cene za povezana podjetja v Evropski uniji (EU TPD)

Brez poseganja v posamezna področja pristojnosti držav članic in Skupnosti se ta kodeks ravnanja nanaša na izvajanje standardizirane in deloma centralizirane dokumentacije za transferne cene za povezana podjetja v Evropski uniji. Naslovljen je na države članice, kakor tudi namenjen spodbudi mednarodnim podjetjem, da bi uporabljale EU TPD pristop.

1. Države članice sprejmejo standardizirano in deloma centralizirano dokumentacijo za transferne cene za povezana podjetja v Evropski uniji (EU TPD) iz Priloge, in jo obravnavajo kot osnovno zbirko informacij za oceno transfernih cen znotraj skupine mednarodnih podjetij.
2. Uporaba EU TPD je neobvezna za skupino mednarodnih podjetij.
3. Države članice obravnavajo zahteve v zvezi z dokumentacijo za določanje dobička stalne poslovne enote na podoben način kot zahteve v zvezi z dokumentacijo za transferne cene.
4. Države članice po potrebi ustrezno upoštevajo splošna pravila ter zahteve iz iste priloge in se ravnajo po njih.
5. Države članice se zavezujejo, da od manjših in manj kompleksnih podjetij (vključno z malimi in srednje velikimi podjetji) ne bodo zahtevale, da predložijo tako obsežno in kompleksno dokumentacijo, kot bi bilo mogoče pričakovati od večjih in kompleksnejših podjetij.
6. Države članice:
 - (a) ne smejo nalagati nerazumnih stroškov ali upravnih bremen na podjetja, ko od njih zahtevajo, da ustvarijo ali predložijo dokumentacijo;
 - (b) ne zahtevajo dokumentacije, ki ne vpliva na transakcije v obravnavi; in
 - (c) morajo preprečiti vsakršno javno razkritje zaupnih informacij, vsebovanih v dokumentaciji.
7. Države članice ne smejo naložiti kazni, povezane z dokumentacijo, če davkoplačevalci v dobri veri, na smotrni način in v razumnem roku izpolnjujejo zahteve v zvezi s standardizirano in pregledno dokumentacijo iz Priloge ali domače zahteve države članice v zvezi z dokumentacijo in svojo dokumentacijo ustrezno uporabljajo pri določanju svojih transfernih cen v skladu z neodvisnimi tržnimi cenami.
8. Zaradi zagotavljanja pravilne in učinkovite uporabe tega kodeksa so države članice pozvane, da Komisiji letno poročajo o vsakršnih nadaljnjih ukrepih, ki jih sprejmejo poleg tega kodeksa, ter delovanju slednjega v praksi.

PRILOGA

KODEKS RAVNANJA V ZVEZI Z DOKUMENTACIJO ZA TRANSFERNE CENE V EVROPSKI UNIJI (EU TPD)

ODDELEK 1

VSEBINA EU TPD

1. Standardiziran in dosleden EU TPD skupine mednarodnih podjetij sestoji iz dveh glavnih delov:
 - (i) zbirke dokumentacije, ki vsebuje skupne standardizirane informacije, pomembne za vse člane skupine mednarodnih podjetij v EU („masterfile“), in
 - (ii) več zbirk standardizirane dokumentacije, od katerih vsaka vsebuje informacije za posamezne države („dokumentacija za posamezne države“).

EU TPD mora vsebovati dovolj podrobnih podatkov, da davčni upravi omogoči, da oceni tveganje za namene izbiranja primerov ali na začetku davčne revizije, zastavi pomembna in natančna vprašanja glede transfernih cen znotraj mednarodnega podjetja in oceni transferne cene med-podjetniških transakcij. Ob upoštevanju odstavka 31 družba predloži eno samo datoteko za vsako zadevno državo članico, tj. en skupni masterfile, ki se uporablja v vseh zadevnih državah članicah, in posebno zbirko dokumentacije za posamezne države za vsako državo članico posebej.

2. Vsako od spodaj navedenih postavk EU TPD je treba izpolniti ob upoštevanju kompleksnosti podjetja in transakcij. Kolikor je to mogoče, je treba uporabljati informacije, ki že obstajajo znotraj skupine (npr. za namene upravljanja). Vendar se od mednarodnega podjetja lahko zahteva, da za ta namen ustvari dokumentacijo, ki sicer ne bi bila izdelana.
3. EU TPD zajema vse člane skupine s sedežem v EU, vključno z nadzorovanimi transakcijami med podjetji s sedežem zunaj EU in člani skupine s sedežem v EU.

4. Masterfile

- 4.1 Masterfile mora odsevati gospodarsko stanje podjetja in prikazati „program dela“ skupine mednarodnih podjetij in njen sistem transfernih cen, ki je pomemben in razpoložljiv za vse udeležene države članice EU.

- 4.2 Masterfile mora vsebovati naslednje postavke:

- (a) splošni opis poslovanja in poslovne strategije, vključno s spremembami v poslovni strategiji v primerjavi s preteklim davčnim letom;
- (b) splošni opis organizacijske, pravne in operativne strukture skupine mednarodnih podjetij (vključno z organigramom, seznamom članov skupine in opisom sodelovanja matične družbe s podružnicami);
- (c) splošno identifikacijo povezanih podjetij, udeleženih v nadzorovanih transakcijah, ki vključujejo podjetja v EU);
- (d) splošni opis nadzorovanih transakcij, ki vključujejo povezana podjetja v EU, tj. splošni opis:
 - (i) transakcijskih tokov (opredmetenih in neopredmetenih sredstev, storitev, finančnih transakcij);
 - (ii) fakturnih tokov; in
 - (iii) zneskov transakcijskih tokov;
- (e) splošni opis izvajanih funkcij in ocenjenega tveganja ter opis sprememb funkcij in tveganja v primerjavi s preteklim davčnim letom, npr. sprememba od polnopravnega distributerja na trgovskega zastopnika;
- (f) lastništvo neopredmetenih sredstev (patentov, blagovnih znamk, zaščitnih znamk, strokovnega znanja in izkušenj itn.) in izplačani ali prejeti honorarji;

- (g) politika oblikovanja medpodjetniških transfernih cen v skupini mednarodnih podjetij ali opis sistema transfernih cen skupine, ki pojasnjuje tržno naravo transfernih cen podjetja;
- (h) seznam sporazumov o delitvi stroškov, vnaprejšnjih cenovnih sporazumov in odločitev glede vidikov oblikovanja transfernih cen, ki vplivajo na člane skupine v EU; in
- (i) zavezo vsakega posameznega domačega davkoplačevalca, da bo na zahtevo in v razumnem roku v skladu z nacionalnimi pravili zagotovil dopolnilne informacije.

5. Dokumentacija za posamezne države

5.1 Vsebina dokumentacije za posamezne države dopolnjuje masterfile. Oba skupaj tvorita dokumentacijsko datoteko za zadevno državo članico EU. Dokumentacija za posamezne države je na voljo tistim davčnim upravam, ki so legitimno zainteresirane za primerno davčno obravnavo transakcij, zajetih v dokumentaciji.

5.2 Dokumentacija za posamezne države mora poleg vsebine masterfila vsebovati naslednje postavke:

- (a) podrobni opis poslovanja in poslovne strategije, vključno s spremembami poslovne strategije v primerjavi s preteklim davčnim letom; in
 - (b) informacije, tj. opis in razlago, o nadzorovanih transakcijah za posamezne države, vključno s:
 - (i) transakcijskimi tokovi (opredmetenimi in neopredmetenimi sredstvi, storitvami, finančnimi transakcijami);
 - (ii) fakturnimi tokovi; in
 - (iii) zneski transakcijskih tokov;
 - (c) analizo primerljivosti, tj.:
 - (i) značilnosti premoženja in storitev;
 - (ii) funkcijsko analizo (izvajane funkcije, uporabljena sredstva, prevzeto tveganje);
 - (iii) pogodbeno določila;
 - (iv) ekonomski položaj; in
 - (v) posebne poslovne strategije;
 - (d) razlago glede izbire in uporabe metod(e) oblikovanja transfernih cen, tj. zakaj je določena metoda oblikovanja transfernih cen bila izbrana in na kakšen način je bila uporabljena;
 - (e) ustrezne informacije o notranjih in/ali zunanjih primerljivih podatkih, če so na voljo; in
 - (f) opis izvajanja in uporabe politike oblikovanja medpodjetniških transfernih cen skupine.
6. Mednarodno podjetje mora imeti možnost vključevanja postavk v masterfile namesto v dokumentacijo za posamezne države, pri čemer pa vendarle mora ohranjati enako raven podrobnosti kot pri dokumentaciji za posamezne države. Dokumentacijo za posamezne države je treba pripraviti v jeziku, ki ga predpiše zadevna država članica, četudi se je mednarodno podjetje odločilo, da jo bo hranilo v masterfilu.
7. Vsakršne informacije in dokumenti za posamezne države, ki se nanašajo na nadzorovano transakcijo, ki vključuje eno ali več držav članic, morajo biti zajeti bodisi v dokumentaciji za posamezne države vseh zadevnih držav članic bodisi v skupnem masterfilu.
8. Mednarodnim podjetjem je treba omogočiti pripravo dokumentacije za posamezne države bodisi v eni zbirki dokumentacije (ki vsebuje informacije o vseh poslih v tej državi) bodisi v ločenih datotekah za posamezne posle ali skupino dejavnosti v tej državi.
9. Dokumentacijo za posamezne države je treba pripraviti v jeziku, ki ga predpiše zadevna država članica.

ODDELEK 2

SPLOŠNA PRAVILA IN ZAHTEVE O UPORABI ZA MEDNARODNA PODJETJA

10. Uporaba EU TPD ni obvezna za skupine mednarodnih podjetij. Vendar pa skupina mednarodnih podjetij ne sme samovoljno izbirati in zavračati pristopa dokumentacije za transferne cene v EU za lastne dokumentacijske namene, temveč mora EU TPD uporabljati na dosleden način v celotni EU in iz leta v leto.
11. Skupina mednarodnih podjetij, ki se odloči za EU TPD, mora ta pristop na splošno uporabljati kolektivno za vsa povezana podjetja, udeležena v nadzorovanih transakcijah, ki vključujejo podjetja v EU, za katera veljajo pravila glede oblikovanja transfernih cen. Ob upoštevanju odstavka 31 mora zato skupina mednarodnih podjetij, ki se odloči za EU TPD, hraniti dokumentacijo iz razdelka 1 v zvezi z vsemi svojimi podjetji v zadevni državi članici, vključno s stalnimi poslovnimi enotami.
12. Kadar se skupina mednarodnih podjetij odloči za EU TPD za dano proračunsko leto, morajo vsi člani skupine mednarodnih podjetij o tem obvestiti svoje davčne uprave.
13. Mednarodna podjetja se morajo zavezati, da bodo pravočasno pripravila masterfile, da ugodijo vsakršni legitimni zahtevi s strani ene od udeleženih davčnih uprav.
14. Davkoplačevalec v določeni državi članici mora na zahtevo davčni upravi dati svoj EU TPD, in sicer v razumnem roku, ki je odvisen od kompleksnosti transakcij.
15. Davkoplačevalec, odgovoren za dajanje dokumenta na voljo davčni upravi, je davkoplačevalec, ki mora oddati davčno napoved in ki mu grozi kazen, če ustrezne dokumentacije ne da na voljo. To velja tudi v primerih, ko dokumentacijo pripravi in hrani podjetje znotraj skupine v imenu drugega podjetja. Odločitev skupine mednarodnih podjetij, da bo uporabljala EU TPD, pomeni zavezanost do vseh povezanih podjetij v EU, da bosta masterfile in dokumentacija za posamezne države dana na voljo posamezni nacionalni davčni upravi.
16. Kjer v svoji davčni napovedi davkoplačevalec popravi dobiček na podlagi uporabe načela tržne cene med neodvisnimi strankami, mora biti dana na voljo dokumentacija, ki prikazuje, kako je bil ta popravek izračunan.
17. Seštevek transakcij je treba uporabljati dosledno, predstaviti davčni upravi na pregleden način in izvršiti v skladu z odstavkom 1.42 Smernic OECD glede transfernih cen (ki omogočajo seštevanje transakcij, ki so med seboj tako tesno povezane ali nepretrgane, da jih ni mogoče ustrezno oceniti posebej). Ta pravila je treba uporabljati na smotrni način, predvsem ob upoštevanju števila in kompleksnosti transakcij.

ODDELEK 3

SPLOŠNA PRAVILA IN ZAHTEVE O UPORABI ZA DRŽAVE ČLANICE

18. Ker je EU TPD osnovna zbirka informacij za oceno transfernih cen skupine mednarodnih podjetij, ima država članica po domačem pravu pravico, s posebno zahtevo ali med davčno revizijo, zahtevati več in bolj raznolike informacije ter dokumentov od tistih, vsebovanih v EU TPD.
19. Obdobje za predložitev dodatnih informacij in dokumentov na posebno zahtevo iz odstavka 18 je treba določiti za vsak primer posebej, ob upoštevanju količine in podrobnosti zahtevanih informacij in dokumentov. Glede na posebne lokalne predpise mora časovni okvir davkoplačevalcu omogočati razumno časovno obdobje (ki se lahko spreminja glede na kompleksnost transakcije) za pripravo dodatnih informacij.
20. Davkoplačevalci se izognejo kaznim, povezanim s sodelovanjem, kadar sprejmejo pristop EU TPD in na posebno zahtevo ali med davčno revizijo, na smotrni način in v razumnem roku predložijo dodatne informacije ter dokumente, ki presegajo EU TPD iz odstavka 18.

21. Davkoplačevalci morajo davčni upravi predložiti svoj EU TPD, tj. masterfile in dokumentacijo za posamezne države, le na začetku davčne revizije ali na posebno zahtevo.
22. Kadar država članica od davkoplačevalca zahteva, da skupaj z davčno napovedjo predloži informacije glede transfernih cen, ne smejo te informacije obsegati več kot kratek vprašalnik ali ustrezní obrazec za oceno tveganja.
23. Dokumentov ni treba vedno prevajati v lokalni jezik. Da se zmanjšajo stroški in zamude zaradi prevajanja, morajo države članice sprejeti čim več dokumentov v tujem jeziku. Glede dokumentacije za transferne cene v EU morajo biti davčne uprave pripravljene sprejeti masterfile v jeziku, ki ga razumejo vse zadevne države članice. Previde masterfila je treba dati na voljo le, če je to nujno potrebno in na posebno zahtevo.
24. Države članice ne smejo obvezovati davkoplačevalcev, da hranijo dokumentacijo dlje od razumnega roka, skladnega z zahtevami domačega prava, kadar je davkoplačevalec obvezan plačati davek, ne glede na to, kje se nahaja dokumentacija ali njen del.
25. Države članice morajo ovrednotiti domače in tuje primerljive podatke glede na posebna dejstva in okoliščine primera. Na primer, primerljive podatke, navedene v vseevropskih podatkovnih zbirkah, se ne smejo samodejno zavrniti. Zaradi same uporabe tujih primerljivih podatkov se davkoplačevalcu še ne sme zaračunati kazni za kršitev.

ODDELEK 4

SPLOŠNA PRAVILA IN ZAHTEVE O UPORABI, KI VELJAJO ZA MEDNARODNA PODJETJA IN DRŽAVE ČLANICE

26. Kadar dokumentacija, izdelana za eno obdobje, ostaja enako pomembna za poznejša obdobja in še naprej zagotavlja dokaze o oblikovanju cen v skladu s tržnimi cenami, je smiselno, da se dokumentacija za poznejša obdobja sklicuje na preteklo dokumentacijo, namesto da jo ponavlja.
27. Ni treba, da dokumentacija ponavlja dokumentacijo, ki jo je mogoče najti v pogajanjih med podjetji, ki poslujejo v svobodni konkurenci (na primer, pri dogovarjanjih o kreditnih možnostih ali sklepanju velike pogodbe), dokler vključuje ustrezne informacije za presojo, ali se cene oblikujejo v svobodni konkurenci ali ne.
28. Vrsta dokumentacije, ki jo mora izdelati podjetje, ki je podružnica v skupini, se lahko razlikuje od dokumentacije, ki jo mora izdelati matična družba, tj. podružnici ni treba izdelati informacij o vseh čezmejnih odnosih in transakcijah med povezanimi podjetji znotraj skupine mednarodnih podjetij, marveč le informacije o odnosih in transakcijah, ki so pomembne za zadevno podružnico.
29. Za davčne uprave ne sme biti pomembno, kje davkoplačevalec pripravi in hrani svojo dokumentacijo, dokler je ta zadostna in na zahtevo pravočasno dana na voljo zadevnim davčnim upravam. Davkoplačevalci morajo zato imeti možnost hraniti svojo dokumentacijo, vključno z EU TPD, na centraliziran ali decentraliziran način.
30. Način hrambe dokumentacije – v papirni ali elektronski obliki ali kakor koli drugače – je treba prepustiti presoji davkoplačevalca, pod pogojem, da je dokumentacija lahko dana na voljo davčni upravi na smotrni način.
31. V posebno upravičenih primerih, npr. kadar ima skupina mednarodnih podjetij decentralizirano organizacijsko, pravno ali operativno strukturo ali sestoji iz več večjih enot s popolnoma različnimi proizvodnimi linijami in politikami oblikovanja transfernih cen ali ne opravlja medpodjetnih transakcij, ter v primeru nedavno prevzetega podjetja, je treba skupini mednarodnih podjetij omogočiti, da izdela več kot en masterfile ali iz EU TPD izključi določene člane skupine.

ODDELEK 5

GLOSAR

MEDNARODNO PODJETJE IN SKUPINA MEDNARODNIH PODJETIJ

V skladu s Smernicami OECD glede transference cen:

- je mednarodno podjetje družba, ki je del skupine mednarodnih podjetij;
- je skupina mednarodnih podjetij skupina povezanih podjetij s poslovnimi enotami v dveh ali več državah.

STANDARDIZIRANA DOKUMENTACIJA

Enotna zbirka pravil za zahteve v zvezi z dokumentacijo, ki se uporabljajo v celotni EU, v skladu s katerimi vsa podjetja v državah članicah pripravijo ločene in edinstvene dokumentacijske pakete. Namen tega bolj predpisujočega pristopa je doseganje decentralizirane, toda standardizirane zbirke dokumentacije, tj. vsak subjekt v mednarodni skupini pripravi lastno dokumentacijo, toda v skladu z istimi pravili.

CENTRALIZIRANA (INTEGRIRANA GLOBALNA) DOKUMENTACIJA

Enotni dokumentacijski paket (temeljna dokumentacija) na globalni ali regionalni podlagi, ki ga pripravi matična družba ali sedež skupine podjetij v standardizirani in dosledni obliki, ki se uporablja v celotni Evropi. Ta dokumentacijski paket se lahko uporablja kot podlaga za pripravo lokalne dokumentacije za posamezne države tako na podlagi lokalnih kot centralnih virov.

DOKUMENTACIJA ZA TRANSFERNE CENE V EU (EU TPD)

Pristop dokumentacije za transferne cene v EU (EU TPD) združuje vidike pristopa standardizirane in centralizirane (integrirane globalne) dokumentacije. Mednarodna skupina pripravi eno zbirko standardizirane in usklajene dokumentacije za transferne cene, ki sestoji iz dveh glavnih delov:

- (i) enotne zbirke dokumentacije, ki vsebuje skupne standardizirane informacije, ki so pomembne za vse člane skupine v EU („masterfile“); in
- (ii) več zbirk standardizirane dokumentacije, od katerih vsaka vsebuje informacije za posamezne države („dokumentacija za posamezne države“).

Dokumentacija za določeno državo, sestoji iz skupnega masterfila, ki ga dopolnjuje standardizirana dokumentacija za posamezne države, ki zadeva to državo.

KAZEN, POVEZANA Z DOKUMENTACIJO

Upravna (ali civilna) kazen, ki se naloži zaradi neizpolnjevanja zahtev v zvezi z EU ZPD ali domačo dokumentacijo države članice (odvisno od odločitve mednarodnega podjetja, katere zahteve bo upoštevalo), ko je treba davčni upravi predložiti EU TPD ali domačo dokumentacijo, ki jo zahteva država članica.

KAZEN, POVEZANA S SODELOVANJEM

Upravna (ali civilna) kazen, ki se naloži zaradi zamude pri izpolnitvi posebne zahteve davčne uprave po predložitvi dodatnih informacij ali dokumentov, ki presegajo zahteve v zvezi z EU TPD ali domačo dokumentacijo države članice (odvisno od odločitve mednarodnega podjetja, katere zahteve bo upoštevalo).

KAZEN, POVEZANA S POPRAVKOM

Kazen, ki se naloži zaradi neupoštevanja načela svobodne konkurence in običajno zaračuna v obliki dodatne datjave v fiksnem znesku ali določenem odstotku popravka transferne cene ali utaje davkov.
